

12

DECISIO

S. ROTÆ ROMANÆ

Coram R. P. D.

CORRADO

IN CAUSA

Hispalen. Decimarum.

Mercurij 26. Iunij 1647.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apostol. M. DC. XLVII.

SVPERIORVM PERMISSV.

D E P O S I T O

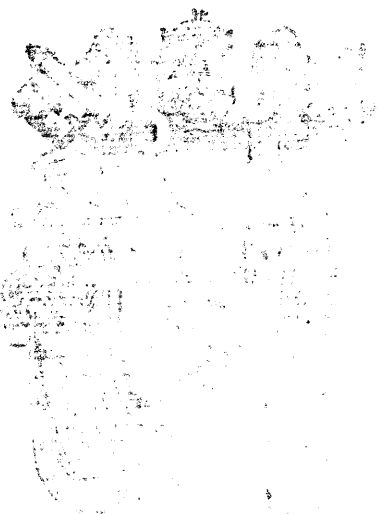
SEPTIEMBRE

O R R A D O

A N O 1 8 8 4

Imprenta de...

...

...

...

...

...

...

ATENDENTES Summi Pontifices Paul. III. & Pius IV. S. M. multiplices & vberes animarū fructus, quos Venerab. Societas IESV. vsque ab eius orientis Institutionis initio in Populo Christiano. in dies producebat. dignum censuerunt. vtili plura concederentur privilegia. inter quæ illud specialiter recensetur. vt de domibus. Collegijs. ac prædijs. bonis alijsq. locis eisdē socijs iuxta eorum vidēdi institutum haberi concessis Decimā aliquā etiam Papalem soluere. seu canonicā portionem exhibere &c. nō teneatur &c. Eademq. Societatem. Domos. Collegia. & bona quæcunque à quibusvis Decimis etiam Papalibus. prædialibus. & personalibus &c. alijsq. ordinarijs oneribus &c. plenissimè liberarunt. & exemerunt. vt constat ex litteris Apostolicis Pauli. Incip. Licet debitum Pastoralis officij. Dat. xv. Kal. Nouembris anno 1549. in vers. concedentes ipsis socijs Bullar. par. 1. inter Constitutiones illius Pontificis. 48. & in alijs Pij sub die 19. Augusti 1561. Incip. Exponi nuper fecistis. vers. & nihilominus pro potiori cautela. in libro Priuilegiorum d. Societatis fol. 87. & seq. Quas deindè confirmauit S. M. Greg. XIII. cum expressa derogatione Decreti Lateranen. Concilij relati in cap. Nuper extr. de Decim. alijs litteris Incip. Pastoralis officij. cura. sub die 1. Ianuarij 1578. Bullar. par. 2. Constitut. 61. Verum exortis tractu temporum litibus. ac controuersijs inter Venerab. Capitula Metropolitan. & Cathedralium. ac Rectores Parochialium Ecclesiarum. ex vna. & Religiosos præfate Societatis in Regnis Castellæ. & Legionis super interpretatione. ac vsu dictorum Priuilegiorum. Leo XI. S. mem. præmissa earum narratione. ac dd. Priuilegiorum tenore. illas ad se auocauit. & terminauit eius Decreto. quo iussit in posterum solui per Societatem. eiusque Domus. ac Collegia. & loca quæcunque in eisdem Regnis existentia *illis Ecclesijs. quibus alioquin circumscriptis dictis Priuilegijs Decima soluenda erat. eius loco vigesimam omnium fructuum. & animalium. quæ de iure. vel consuetudine decimari consueuerant. ex quibuscunq. bonis prædictis Religiosis tunc obuientis. ac deinceps. ex largitione fidelium. vel alijs lucratiuis titulis obuientis. Ex alijs verò emendis. vel ab extraneis conducendis integram*

Decimarum. Exceptis ab hac præstatione Hortis, seu Viridarijs penes eorum Domus, seu Collegia, ac vno pradiolo in Agro pro singulis Domibus, seu Collegijs mensuram quatuor finegarum illarum partium non excedente. Saluis tamen quibuscunque concordijs, seu transactionibus inter partes initis quas in suo robore permanere voluit, vt legitur in eius Litteris. Incip. Apostolici muneris debitum exposcit. sub die 23. Aprilis anno 1605. quæ postea per San. mem. Greg. XV. moderata, ad pristinum tenorem restitute fuerunt per San. mem. Urban. VIII. similibus litteris. Incip. Alias à fel. rec. Leone Papa XI. sub die 29. Nouembris 1623. Quare institutis de anno 1625. pro parte Venerab. Capituli Ecclesiæ Archiepiscopalis Hispaleu. generalem, & perpetuam habentis ad ministracionem reddituum, & Decimarum illius mensæ vice Archiepiscopi vniuersalis Parochi in ea Diocesi, nouis Iudicijs primùm super executione dictarum litterarum Leonis XI. deindè super mantentione coram Illustrissimo Hispaniarum. Nuncio contra Religiosos, & Collegia dictæ Societatis in illis partibus existentia, Pro quibus adducebatur ea quidem peculiaria priuilegia; ex prænaratis Pontificijs Constitutionibus ipsis concessa, quorum vigore quæcunq. eorum bona, etiam alijs locata, immò, & ab extraneis conductâ prætendebantur exempta, fuisse præfatis Leonis litteris abrogata; Sed non fuisse sublatum ius ipsis communiter cum cæteris mendicantium Ordinibus competens ex immemorabili eiusdem Diocesis consuetudine, qua præseruantur ab eiusmodi præstatione immunia, quæ proprijs manibus, vel sumptibus excolunt. Hisq. omnibus ad Rotam delatis vigore Commissionis directæ bo. mem. Coccino. fuit negata Capitulo mantentis præuia Decisione die 26. Nouembris 1635. Ac subindè in prosecutione negotij principalis Coram me in causis illius subrogato. Domini die 1. Februarij 1644. mandarunt dari dubium. An, & in quibus litteræ Apostolicæ suffragentur Capitulo. Interea verò, quia pro Collegijs fuerant exhibiti Articuli ad effectum probandi allegatam consuetudinem immemorabilem, petebanturq. litteræ Remissoriales ad partes, quas Informantes pro Capitulo contendebant. Voluerunt super his prius disputari.

Proposito itaque pluries Articulo, eoque maturè discusso. Hodie fuit resolutum concedendam esse Remissoriam. Quia Decimarum

marum causa tenetur ad hunc effectum ex sententia Rotæ ad instar profanæ sicut aliæ quæcunque in quibus non agitur de titulo beneficij *in x. decis. Pusb. 324. in fin. vers. & quia eramus. lib. 2. in correct. Veral. decis. 99. par. 1. & penes S. me. Gregor. dec. 174. & decis. 403. sub num. 1. & seq. ac in recent. decis. 677. sub num. 1. par. 1. & decis. 183. num. 1. vers. & versamur. par. 3. & in aliis infr. citat. Ideoque data relevantia materiæ articulatæ, (etiam non concurrente veritatis fumo) negari non potest ad l. Iudices. C. de Iud. l. Iudices cum Auth. seq. C. de fid. In str. c. fin. 30. quæst. 5. Pusb. decis. 212. num. 3. vers. quia in materia profana lib. 1. in correct. Veral. decis. 68. a num. 7. par. 3. C. de Grassi. dec. 1. a num. 8. vers. maior tamen pars. & seq. de dilat. & de cis. 102. num. 1. vers. mouebantur Domini. par. 1. diuers. & penes bon. mem. Gard. Mantici. decis. 374. num. 2. vers. In profanis autem. & seq. ac San. mem. Gregor. decis. 124. num. 1. & d. decis. 174. sub nu. 2. vers. & in profanis. ac decis. 191. num. 2. vers. & sumus in profanis. ac d. decis. 403. num. 3. vers. in profanis autem Gard. Caualer. decis. 250. num. 1. vers. nam causa Buratt. decis. 656. num. 1. Reuerendiss. Vrgellen. decis. 35. num. 1. & in recent. decis. 277. num. 1. & seq. & decis. 389. sub num. 1. par. 3. & decis. 256. nu. 1. vers. Hac enim par. 4. tom. 2.*

Relevantia verò ex eo deducitur. Quia probata immemorabili quilibet legitimus, & validissimus titulus à Collegiis adduci potest pro defensione prætensæ exemptionis ab huiusmodi Decimarum solutione *in x. gloss. fin. in cap. in aliquibus vers. quia Clerici, nel ecclesia. extr. de decim. Rot. penes Crescent. decis. 1. n. 2. vers. & ad hoc probandum. et seq. de Decim. ac in Valentin. Decim. de Gandia 23. Februarij 1601. coram bo. me. Gard. Seraph. & in proprijs terminis hac ratione fuit resolutum constare de relevantia Articulorum ad effectum concedendæ Remissoriæ, licet alia priuilegia exhibita fuissent prius reprobata in Toletana Decimar. 27. Iunii 1608. coram Oriemberg. in His tamen nõ obstantibus. ac seq. & in Tirafon. Decimar. 24. Maj 1610. coram bon. mem. Pirouan. relata post secundum vol. conf. Crimin. Farinao. decis. 303. in Vallentin. Decimar. 21. Iunij 1613. coram Cardin. Caualer. decis. 258. in Legionen. Decimarum. 22. Maii 1615. coram bo. mem. Manzaned. in recent. d. decis. 677. num. 4. vers. Vltorius et seq. par. 1. et in Toletan. Decim. 4. Decembris eiusdem anni coram bon. mem. Seleuicn. decis. 715. sub num. 1. et seq. par. 3. Earundem.*

Nec obstat, quod Articuli non fuerint rectè formati super immemorabili cum coarctatione negatiuæ.

Quia contrarium apparet ex eorum lectura, & præsertim primi continentis in effectu omnia requisita *gloss. in cap. final. in verb. memoria de Præser. in 6.* quibus illa bene probatur *l. si arbiter. ff. de Probat. P. Rebuff. de decim. quæst. 13. à numer. 94. uers. quæro quomodo probatur & seqq. Misinger. obseru. 30. num 5. uers. quomodo autem probanda sit cent. 2. Decian. consil. 51. sub num 35. uers. Aliquando intendit quis probare nol. 2. Rot. penès San. mem. Greg. decis. 196. et in recent. decis. 445. sub numero. 1. & seqq. par. 1. ac decis. 360. num. 13. uers. sexto par. 2. ac decis. 432. sub nu. 1. uers. et moti fuerunt. par. 3.* Eaque possunt etiam per testes in eorum dictis, atque rationibus clariùs explicari *inxt. tradit. per specul. in tit. de testib. §. 1. sub num. 63. uers. quid ergo. iuncto uers. sed dic ualere et sub num. 65. Felin. in consil. 2. sub num 35. uers. c. pramitto secundo. et alios refert. Farinacc. de testib. q. 71. sub num. 1. et 31. in 7. et 8. limitatione, & fuit nupèr dictum in Mediolanen. Prioratus 27. May præteriti coram me. in §. Præerea non obstat.*

Minùs obstat, quod non fuerit in eis deductum Decimas fuisse ex parte Capituli petitas, atque à Collegijs negatas, eiusmodiq. negationi Capitulum acquieuisse, quæ videntur necessaria ad effectum acquirendi libertatem ab huiusmodi præstationibus.

Quoniam hæc non requiruntur ubi agitur de consuetudine, seu præscriptione immemorabili, in his præsertim, quæ alteri cõpetunt per modum iuris; Nàm illa vim habet tituli, ac concessionis expressæ eiusmodi adminiculis non egentis, quæ si necessaria forent ex tanti tēporis lapsu præsumerentur. Imò illorum probatio eius essentiaè prorsus repugnat cum præferant, & includant per necesse initium actus, quod desituit immemorabilem. *Oldrad. consil. 254. Quia tota pars sub nu. 15. uers. tertio opponitur Crauet. consil. 111. a nu 21. uers. non obstat dictum Alex. & c. et seqq. usq. ad fin. et consil. 775 sub nu. 8. uers. non obstat necessariam interpellationem. Nast. consil. 446. sub nu 15. uers. Nec est uera. Purpurat. consil. 536. num. 11. uers. & sit ante titulo presumpso ac seq. Decian. d. consil. 51. sub d. nu. 35. uers. Aliquando intendit quis probare & seq. lib. 2. Menoch. consil. 234. sub num. 32. uers. Alia uero requisita. & seq. & consil. 525. num. 10. uers. quia quod attinet ad primum. Josef. Lud. decis. 106. sub num. 4. uers. nec obstat. & seq. Gasp. Ant. Thejanr. quæst. forens. lib. 1. q. 8. nu. 3.*

numer. 9. vers. Tertius est casus & fuit responsum in Nonan-
zulana Bonorum 18. & 20. Martii 1591. coram bon. mem. Cardin.
Mansic. in S. neq; obstat quod sit aduersus hanc facultatem & seqq.
vsque ad fin.

Deinde non obstat, quod prædicta consuetudo sit improbabilis,
Tum inspecto tempore litium, de quibus fit mentio in litteris
sancti mem. Leonis XI. de anno 1602. (vt asseritur) inceptarū,
ideoque in præsentia verisimiliter non reperiuntur testes in
ætate quinquaginta quatuor annorum tunc constituti, qui
eam legitime probare possunt; Tum etiam stantibus contra-
riis actibus pro Capitulo adductis illam prorsus elidentibus.
Quia (præterminis alijs) tempus illarū litium (quæ ceptæ fuerunt
super solis priuilegijs particularibus Societatis, vt attestatur
Rota in Carthaginen. Decimarum 16. Februarij 1615. coram Se-
lencien. in recent. decis. 645. num. 4. vers. considerauit etiam Do-
mini par. 3.) in præsentia considerari non debet, tum quia fue-
runt prorsus extinctæ, ac terminatæ vigore prædictarum lit-
terarum Sancti mem. Leonis de anno 1605. ad text. in cap. 1.
extr. de transact. Sarnens. ad Reg. de Iur. quæ sit. non tollend. q. 7.
Valenz. vel. cons. 85. num. 19. vers. maxime, & cons. 51. num. 16.
vers. maxime; Tum quia in eis actum fuit de iure particulari
priuilegiarū Societatis, non autem vniuersali Mendicanti um
omnium communi, de quo modo contenditur Rospens. Puih.
decis. 348. vers. sed in casu nostro lib. 2. in correct. & in Bonon. de
Maluerijs 16. Maij 1588. coram bon. mem. Plaso in §. nec obstat,
ac sancti mem. Gregor. decis. 403. sub num. 5. vers. nec potest dici,
& seq. & fuit resolutum in Illerden. Decimarum 16. Decembris
1639. coram bon. mem. Pirouano. Sed attendendum est tempus
huius Iudicij instituti de anno 1625. super eiusdem Breuis in-
terpretatione, ac dictæ Consuetudinis releuantia, vt apparet
ex ipso Processu, de quo testes plures iustæ ætatis, ac bene in-
formati possunt facile reperiri.

Actus autem contrarij pro parte Capituli deducti ex sententia bon.
mem. Alex. Iunij in Burgen. Decim. pro Capitul. Burgen. contra
Moniales Beatæ Mariæ de las Huelgas Ordin. Cistercien. anno
1558. 6. Iulij. Et alia bon. mem. Oran. in Carthaginen. Decimas
de Murcia pro Episcopo & Capitulo Carthaginen. contra
Moniales S. Antonij de Padua Tertij Ordin. S. Francisci an-
no 1593. 10. Decembris præuia Decisione 19. Nouembris
eiusdem anni. Ac alia bon. mem. Penja in Carthaginen. Decim.

lateri eundem Episcop. & Cap. Carthaginen. ac Priorem, & Congregationem S. Petri loci de la Noya Ordinis S. Hieronymi. Et ex decis. 1293. & 1295. hanc rem. Card. Seraph. in Valentina Decim. 1. Julij & 23. Octobris 1598. ac decis. 1380. in Seguntina Decim. 22. Octobris 1602. (in qua non fuerat legitime probata allegata generalis consuetudo, vt ibi legitur sub num. 1. vers. sine obstari, & seq. 1. & 2. in Tolitana Decimar. 26. Nouembrii 1605. coram Iustispen. Marches. de Commiss. par. 2. fol. 596. Ac in alia Tolitana Decimar. 29. Nouembrii 1606. coram Ortemberg. Et in Valentina Decimar. 11. Februarij 1608. coram bon. mem. Legationem. in recent. decis. 12. par. 2. (qua emanauit per contradictas, & patet ex principio) Et in Canchen. Decimar. de Inductis 9. Maij 1616. coram bon. mem. Valdo in recent. decis. 270. par. 4. (in qua fuit disputatum dumtaxat de validitate concordie inter eum illo Capitulo vt in ea legitur,) ac in alijs similibus, Non elidunt intentionem Collegiorum. Nam (præter quod in illis casibus actum fuit tantum de alijs particularibus privilegijs à præfatis Religiosis præsentis, non autem de consuetudine immemorabili Mendicantium, vt apparet ex eisdem decisionibus) Immo quando hæc fuit particulariter allegata, etiam reiectis ipsijs privilegijs Rota concessit Remissionem in ead. Tolitana Decimar. 27. Iunii 1608. coram Ortemberg. in S. His tamen non obstantibus.) Placuit Responsio, quod in Articulis pro Collegijs exhibitis deducta fuit immemorabilis, non solum vniuersaliter in Regnis Castella, ac Legionis, in quibus nonnullæ ex prædictis Dioccesibus existunt, sed particulariter, & præcipue in Diocesi Hispanen. Ideoq; licet etiam ex huiusmodi actibus elici posset vniuersalis, non tamen excluditur particularis huius Diocesis consuetudo, vt bene respondit Ancher. in cons. 255. In causa, & questione qua vertitur sub numer. 3. vers. Ad hæc alia, quod iustificari non potest & seq. Crauer. d. cons. 111. num. 16. vers. & licet in Italia, & fuit dictum in Caurien. Decimar. delata per Papazon ad decis. vlt. numer. 10. vers. & in vna Caurien. de consuetud. in Nou. & comprobat. Honded. cons. 46. numer. 24. vers. cum consuetudo lib. 2. Quæ maxime attendi, atque præferri debet in x. gloss. fin. in cap. super eo in verb. vicinis vers. contraria verò extr. de Cens. Bart. in l. 2. sub num. 41. vers. vigesimo sexto quarto. C. qua sit long. consuetud. Soc. cons. 1. 7. sub num. 6. vers. Præterea & seq. lib. 1. Paris. cons. 25. sub num. 40. vers. ex quo consuetudo lib. 4. Rota in Hispanen. Decimarum 18.

Iunij 1612. coram Vbaldo S. pen. vers. & in concursu, & in Calaritana Decimarum coram Cardin. Caualer. decis. 95. num. 3. vers. non autem, & decis. 107. num. 1. vers. Et ideo, & decis. 356. nu. 2. vers. quia consuetudo particularis, ac in recent. decis. 169. num. 9. vers. quia in concursu par. 5.

Nec refert quod Capitulum prætendat contrarium probare ex testibus, & alijs. Quia non ideo excludi debent probationes Collegiorum, sed perfecto processu videbitur in disputatione causæ quæ sint potiores, & præferendæ *cap. cum Ioannes ibiq. no. DD. extr. de fid. instr. Rota penes Bellamer. decis. 624. num. 2. vers. De primo casu Mantice. d. decis. 374. num. 3. vers. nec probatio, & decis. 785. nu. 5. vers. quo verò ad probationem par. 1. diuers. ac in recent. decis. 677. num. 5. vers. quibus non obstant p. 1. & decis. 229. sub num. 4. vers. Atque ex abundantia ac decis. 660. num. 4. vers. Nam respondetur par. 2. & penes Buratt. d. decis. 824. nu. 7. vers. sicut etiam ac seq. & in Maceraten. pecun. 27. Ianuarij 1645. coram R. P. D. meo Ottobono in S. fin. Cum præsertim illis interea aliquantulum suffragentur ad nuncia testium in partibus examinatorum, quibus concinit relatio *Modern. Lusitan. d. inr. Eccles. lib. 3. cap. 26. §. 3. sub numer. 35. vers. & quamuis ibi, prout in Hispaniarum partibus &c. & d. decis. coram bon. mem. Coccino 26. Nouembris 1635. in qua solutiones ab eis coactæ, & metu censurarum factæ declarantur, ac reprobantur, negaturque manutentio Capitulo; Neq; obstat assertio *Franc. Castil. in eius Tract. de rebus debitis Regib. Hispan. cap. 36. sub num. 53. vers. Tambien suppongo, ibi, y no teniendo exemption los Religiosos, las Religiones, y todas las personas Ecclesiasticas pagan diezmos, vt probant supra &c.* Quia loquitur de iure communi secundum dispositionem *tex. in d. cap. 2. §. ceterum de decim. in 6. vt legitur paulò supra (quo ibi se refert) num. 43. vers. cum alijs Religiosi omnes &c.* non autem excludit consuetudinem immemorabilem, quæ priuilegij, ac alterius cuiusq; melioris tituli ius præferret, & in ipsamet lege Regia præseruatur expressè, vt legitur apud eundem in cap. 21. & pluribus sequentibus, Quinimò si eam referet, vel negaret non tamen eius assertioni prorsus deferendum esset, cum hæc in facto consistat, cuius ideo contraria probatio rejicienda non esset *Rota penes Mohed. decis. 2. & 3. de consuetud. Card. Mantice. dec. 357. sub numer. 6. vers. Præsertim, vbi rejicitur attestatio Beroi, de quodam stylo, seu consuetudine Ciuitatis Bononiæ, & penes sanct.***

sancti mem. Gregor. decis. 274. sub numer. 4. vers. nec facit & seq. ubi rejicitur alia similis Carauit. de conuetudine Regni Neapolitani.

Præterea non obstat, quod Collegia non sint mendicantia, licet Indulto Apostolico fuerint illis communicata aliorum mendicantium priuilegia, quæ sanè communicatio exemptionem à solutione decimarum huiusmodi, quarum non fuit facta mentio, neque explicite, neque implicite derogando contrarie Concil. Gen. Lateran. Constitutioni relatæ in d. cap. Nuper, extr. de decim. regulariter non comprehendit.

Quia vetus hæc controuersia quam ex aliis excitauit *Horat. Mandos. in eius Tract. de Priuileg. ad instar gloss. 2. sub num. 22. vers. Videndum est autem, & gloss. 11. sub numer. 24. vers. Vltimum non obstat & seqq.* absoluit autem *Gabr. in cons. 28. à numer. 8. vers. Verum & seq. lib. 1.* Videtur iam definita per sancti. mem. Pium V. in eius Constitutione Incip. Dum inefficæ considerationis intuitu. in ordine 131. Bullar. par. 2 qua motu proprio declarauit his verbis, „illam, & illius Præpositum, ac singulas personas Societatis huiusmodi verè, & non sicut mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum mendicantium Ordines, aliosq. Fratres, & Religiosos mendicantes connumerandos, prout illos Nos connumeramus, & connumerari debere, ac omnes, & singulas, tam Iuris, quam hominum dispositiones in fauorem Religiosorum, seu Fratrum mendicantium nunc, & pro tempore emanatas, etiam in Societate, illiusque Domibus, Collegiis, Præposito, & aliis Religiosis locum habere &c. vt habetur in ea in §. 2. Hæc enim sunt membra Societatis pro scholasticis approbatis principaliter instituta, qui certè sunt personæ Societatis, & de corpore illius, vt legitur in Constitutionibus eiusdem par. 5. cap. 1. ibi, *sed quia scholastici approbati etiam modo quodam interiori, quam admissi ad probationem in corpus Societatis computantur & in Declaration. sub litt. A. ibi, secundo modo, qui minus latè patet, Societas cum professis, & Coadiutoribus formatis etiam scholasticos approbatos continet. Ex his enim tribus partibus, seu membris Societatis corpus constat. &c. P. Molin. de Ius. & Iur. tom. 1. disput. 139. in vers. Cum Societas nostra &c.* Et licet nec dum fuerint inter professos recepti, tamen quantum in eis est, & professionem emittere parati, (si id Præpositi Generales Instituto Societatis congruere iudicauerit,) & in perpetuum Dei seruitio consecrari, ac sua sorte

contenti sunt, prout idem exigit institutum par. 5. cap. 4. §. 5. Ideoque merito. emissis tribus votis simplicibus, sunt veri, ac proprij Religiosi ipsius Societatis, illique ex parte sua. prorsus affecti, & obligati, ac eius meritum, & privilegiorum participes, non secus, ac ipsi professi effecti fuerunt, vt habetur in Constit. sanct. mem. Gregor. XII. Incip. Quanto fructuosius in vers. Et licet eos & vers. sed etiam alios omnes, & quoscuq̃. Dat. anno 1582. Kal. Februarij in præfatō Libro Privilegiorum Societatis fol. 214. ac seq. Et in alia eiusdem Pontificis Incip. Ascendente Domino, in vers. Et licet in vers. & non modò eos ibid. fol. 222. Dat. anno 1584. viij. Kalen. Iunij in Bullar. part. 2. inter eius Constitutiones 89. P. Molin. d. disput. 139. in versic. non solum autem professos &c. Navar. consil. 8. sub numer. 4. vers. longè tamen &c. de Regular. Bona verò illis ex instituto permissa, non habent tanquam propria etiam in communi, sed sub administratione, & gubernatione omnimoda eiusdem Præpositi, debentque esse parati etiam oniatim mendicare quoties obedientia, vel necessitas id exegerit, vt habetur in examin general. cap. 4. §. 1. & seq. & S. 27. Ad hæc, & vers. quandoquidem. Et in Constit. par. 3. cap. 1. §. 7. Vt experiri, & S. 25. Diligant omnes paupertatem, & par. 4. cap. 2. §. 5. Possessionem Collegiorum ibique in Declarat. lit. C. vers. Societas §. 7. vers. tunc enim, ac p. 6. cap. 2. §. 10. & in Summar. Constit. Reg. 24. & in Constit. sanct. memor. Pauli III. Incip. Regimini militantis Ecclesie in vers. Possunt tamen habere. Dat. anno 1540. v. Kal. Octobris in Bullar. par. 1. inter eius Constit. 25. & Iulij III. Incip. Exposuit debitorum Pauperis officii vers. quæ Collegia. Dat. anno 1550. 12. Kal. Augusti in eadem Bullar. par. 1. Constit. 9. Roderic. quest. Regular. tom. 1. q. 2. art. 9. ad fin. vers. Præte ea. P. Molin. d. disput. 139. vers. illi, qui finito probationes tempore. Suarez de Religion. tom. 4. lib. 4. cap. 5. sub num. 1. vers. Nihilominus certissimum est, ac per tot. Sanchez. ad Præcept. decalog. lib. 7. cap. 27. sub num. 33. vers. quare & num. 38. vers. nono. Ita vt neque Capitulum habere, neq; capitulariter ad quævis peragenda congregari possint, sed omnis facultas celebrandi pro eis quoscuq; contractus penes præfatum Præpositū Generalem resideat, vt cauetur in alia Constit. sanct. mem. Pii V. de anno 1568. 3. Kal. Maii in prædicto Libro Privileg. Societatis fol. 106. & seq. Incip. Innumerabiles fructus. Atque etiam eadem bona, & reddi-

redditus in iudicio, cum id conueniens, vel necessarium fuerit defendendi, vt habetur in *Declarat. ad d. 4. par. cap. 2. §. 5. sub litt. C. uersic. Societas in usum scholarum suorum &c.* Proptereaque Sanctus ille Pontifex omnibus attente penitatis Societatem ipsam indefinite, ac singulas eius personas indistincte, verè, ac non fide mendicantes, eoque nomine cum omnibus eius Domibus, Collegijs, Præposito, ac cæteris Religiosis tanquam vnius corporis membra vni subordinata capiri, cuius summum, præcipuumque Institutum in ætissima paupertate est constitutum, sub quavis Iuris, ac hominis dispositione comprehendendi declarauit in d. §. 2. eisdemque omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, & exemptionibus, facultatibus, concessionibus. Indultis, indulgentijs, remissionibus, gratijs, & litteris, cæteris quibuscunque mendicantium ordinibus quomodolibet concessis, & concedendis liberè, ac licitè vti, frui, potiri, & gaudere in §. sequen. Non quidem per verba futuri dumtaxat temporis, sed & præteriti, vt legitur in d. §. 2. ibi, *verè, & non fide Mendicantes fuisse, esse, & fore &c.* ad in §. 3. *uersus finem, ibi, concessis, & concedendis antea posuerunt, & nunc, ac in futurum &c. possint liberè, vti, frui, potiri, & gaudere &c.* Vt quisque intelligeret insum nouam non addere Societati qualitatem, ac priuilegium, sed illi insitam explicare ad l. *heredes palam §. si quid post factum testamentum ff. de testam. Bald. in l. non dubium sub num. 2. uersic. tertio nota. Cod. de legib. Oldrad. cons. 263. Dominus Egidius sub num. 3. uers. His præmissis ac seq. Rota decis. 502. sub numer. 15. uers. Demum adest declaratio par. 1. ac decis. 414. num. 17. uers. neq. est verum ac seq. par. 5. recent.*

Quare nec videtur de hoc Amოდò dubitandum stante huiusmodi Pontificis (ad quem spectat) declaratione, quæ pro lege seruari debet *Imol. in Clem. 1. sub num. 9. uers. secus si narravit aliquid, quod consistat in Iuris effectu &c. de probat. Gabr. Com. Concl. lib. 1. de probat. Concl. 1. num. 37. uers. Primo sublimia.* Et ita in hac quaestione concludunt *Smarex. de Religion. tom. 4. lib. 4. d. cap. 4. sub num. 11. uers. Imo quod maius est, & cap. 7. in fin. uers. Denique ob hanc causam & tom. 5. de Censur. disput. 22. sect. 5. num. 16. uers. Rursus, ibi, omnes autem dicti sunt verè, & proprie Religiosi Mendicantes, vs satis declarat Pius V. in eadem Bulla &c. fol. mibi 430. col. 1. & Sanchez. ad præcept. Decalog. lib. 6. cap. 7. sub nu. 117. uers. Dictis ex parte contrarius est in fin.*

*Et ex alijs Bonacin. de Claustro. q. 2. punct. 9. S. 5. diffie. 1. Sequitur
sequitur in fin. Et Modern. Sicul. in tract. de donat. concampiar. ma-
trrim. factis tom. 1. discurs. 2. par. 4. sub num. 5. ver. communes. vero. ac
seq. Et alijs DD. Regnicole.*

Nec mirum quod in dubiū id reuocauerit *Horat. Mandos. in d. tract.
de Privileg. ad Instar d. gloss. 2. in fin. Et d. gloss. 11. sub num. 24. Et
seq. ac Roderic. quest. Regular. tom. 2. q. 199. art. 2.*

Quia ille non scripsit super hac Constitutione Pij V. sed super
alia quadam sanct. mem. Pij Quarti. Dat. sub die 28. Nouem-
bris 1565. relata in alia eiusdem Pij V. Incip. Aequum repu-
tamus, & rationi consonum in predicto libro Privileg. Socie-
tatis fol. 96. & seq. vt apparet ex præfatione d. Tractat. & ex
verbis ipsius Bullæ ibidem relatis ante primam glossam. Neu-
ter autem certam habuit nouitiam ad omnium Constitutionū,
ac Litterarum Apostolicarum Societatis, vt fatetur vterque
primus scilicet *d. gloss. 2. sub numer. 23. ver. credo tamen.* Alter
verò *d. q. 2. art. 9. in fin. vers. Et ac dicta sint.* Indeque altera in-
repsit eorum æquiuocatio, dum asserunt scholasticos appro-
batos non esse verè de societate, sed in via ad illam; Quia id
intelligitur de societate sumpta in primo, vel secundo gradu
scilicet Professorum, seu Coadiutorum formatorum, qui licet
in ea sint præstantiores, non tamen soli eius integrum corpus
constituunt, sed aliud quoque predictum scholasticorum
membrum concurrens, vt explicatur in d. Declarat. ad Constit.
par. 5. cap. 1. sub litt. A. vers. secundo modo, & vers. quare hu-
ius nominis &c. quæ sanè declarationes vim habent Consti-
tutionum, vt statuit idem sanct. mem. Paul. III. in eius Con-
stit. Incip. Iniunctum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis of-
ficium, in vers. Ac quod quascunque Dat. anno 1543. Pridie
Id. Martij & Iulius III. in d. Constit. Incip. Exposcit debitum.
Pastoralis officij. in vers. qui quidem Præpositus Dat. anno
1550. Duodecimo Kal. Augusti, & alijs Pontifices successores
*Et firmavit Rosa in Romana legati 10. Maii 1617. coram Baratt. 111.
decis. 245. sub num. 11. vers. Declarationes autem.*

Et ex predictis tollitur etiam aliud obiectum, quod scilicet præfa-
ta consuetudo suffragari non possit Collegijs d. Societatis, cu-
jus approbatæ Institutionis initium apparet ex allegata Bulla
sanct. mem. Paul. III. Dat. Quinto Kal. Octobris anno 1540.

Quia si probeur articulata in memorabilis ad fauorem omnium
Religionum Mendicantiū, hæc ipsa vniuersaliter inuitu, ac
fauore

favore Ordinis mendicantiū introducta, videtur comprehen-
 dere Religiones mendicantes successiue institutas, non tamē
 vigore communicationis priuilegiorum, vt per Horat. Mandos.
 in d. tract. de Priuileg. ad instar gloss. 15. à num. 59. vers. Videndū
 quoque est, & seqq. vsque ad fin. & Roderic. quæst. Regular. tom. 3.
 q. 51. art. 2. vers. Secundo dico &c. attenta præsertim verborum
 amplitudine, quam bene perpendit idem Mandos. in d. tractat.
 gloss. 14. sub num. 1. et 2. Quam iure proprio, vt in specietra-
 dit idem Mandos. in d. tract. citat. gloss. 11. sub num. 19. versic. Si
 ergo Societas &c. et Roderic. quæst. Regular. tom. 3. q. 49. d. art. 2. in
 S. Vnde ex hoc concludendum est, vers. Si ergo Societas. Quia cū
 illa non solum priuilegij, sed legis etiam vicem obtineat l. 1.
 S. fin. vers. si tamen et in l. in summa in princip. ff. de aqu. plu-
 arcend. l. hoc iure S. 1. vers. Ductus aqua ff. de aqua quotid. et art. in.
 Ideò facilius comprehendit etiam futuras, ac postea institu-
 tas ad l. Ariani S. cunctis quoque legibus C. de Hæret. & Manich.
 gloss. in cap. Vnic. in verb. mendicantes in fin. vers. qui enim simi-
 lem de excess. Prælat. in 6. Barc. in l. omnes populi sub num. 64. vers.
 Si verò continet ff. de iust. et iur. Alex. consil. 178. In occurrenti
 casu sub nu. 13. vers. ego pro hoc adducol. 2. Castr. in cons. 372.
 Quantum ad illam partem Dosis sub numer. 2. vers. et quod not. per
 Cy. lib. 1. Societ. cons. 76. sub num. 100. ad fin. vers. vel quia dico
 lib. 1. Nat. cons. 160 sub numer. 23. vers. Respondetur et sequitur
 Molin. de Primogen. lib. 2. cap. 6. sub numer. 19. vers. quod clarius
 procedit et supra sub num. 13. vers. Idque non mirum etc. & com-
 probatur ex decis. Puth. 150. sub num. 5. vers. tamen istis non ob-
 stantibus lib. 1. et decis. 81. num. 27. vers. Inò quod in fortioribus,
 ac seq. et decis. 265. num. 40. vers. et cum priuilegio, am ac seq. et
 decis. 325. nu. 12. vers. et tale priuilegium part. 5. recent. ac sequi-
 tur Valenzuel. cons. 79. à nu. 100. vers. nam quoad primum et seq.
 et latius probat in cons. 146. num. 30. vers. quare ius per talem im-
 memorabilem.

Non obstat insuper, quod licet allegata Consuetudo in Diœcesi
 Hispalen. vigeret, non tamen Societati, eiusque Collegijs
 prodesse posset, cum in dictis Litteris sanct. mem. Leonis XI.
 fuerint abrogatæ quæcunquē contrariæ Consuetudines gene-
 rales, vel speciales, ac etiam particulares eiusdem Societatis,
 vt in eis legitur in S. Non obstantibus præfatis &c. Quibus lan-
 tē verbis hanc quoque licet non peculiarem Societatis, sed
 cum alijs mendicantibus communem fuisse comprehensam.

Ideoq;

Ideoq. inuilem omnino fore, ac proinde irrelevantem eius probationem asseritur,

Nam hæc obiectio altiorem præfert indaginem, quam susceptæ disputationis postulat ratio; Ideoque in propositione alterius dubij super meritis causæ erit maturius discutienda. Interea verò ad effectum, de quo agitur in præsentia satis visum fuit Dominis, quod ex lectura earundem litterarum apparet tam in parte narratiua, quam dispositiua Pontificem intendisse lites, ac controuersias inter partes tunc vertentes super proprijs Societatis Priuilegijs ibi nariatis, quibus Collegia prætendebantur abuti in maximum Capitulum, & Parochialium Ecclesiarum præiudicium, finire, ac terminare, vt legitur in *S. cum itaq. sicuti accepimus. & in S. Nos qui inter Ecclesiasticas personas &c.* Constatq. etiam, quod in illis litibus, ac controuersijs actum fuerat tantum de exemptione per Societatem prætensa vigore dictorum eius priuilegiorum particularium, ex attestatione *Rota in d. dec. 645. numer. 4. versic. considerantur etiam Domini. & versic. Certumq. est par. 3. recent.* idemq. asserit referens processus ipsos *Valenzuel. consil. 151. in princip. versic. Ad quod præsuppono.* Quare non videtur ea Constitutio, siue Decretum ob amplitudinem Clausularum derogatarum, quæ fuerunt appositæ in parte executiua in *S. Quo circa Venærabili fratri &c.* extendi posse ad reuocationem aliorum, de quibus nec in præcedentibus litibus actum, nec in ipsis litteris mentio vlla facta fuit *Calder. consil. 111. sub num. 1. versic. nec obstat. quod sufficiant generales Clausula. de Priuileg. Paris. cõs. 141. numer. 15. versic. Iterum in huiusmodi dispositione lib. 3. & firmanis, Rota d. in dec. 645. n. 3. versic. Responderunt enim Domini. & seqq. par. 3. recent.* sed ad limites ipsius principalis dispositionis restringi, ac moderari debere *Clem. 1. vbi gloss in verb. Animarum cura versic. sed hæc clausula & infr. in verb. gratia. ac DD. de Præbend. Rot. apud Card. Seraph. d. decis. 1293. num. 7. versic. non obstat. quod derogatum sit ac seq. & S. me. Gregor. decis. 159. n. 6. versic. & non faciunt Clausula derogatoria, ac seq. Reuerendiss. Vrgellen. decis. 48. numer. 22. versic. Non obstant secundo & in recent. decis. 103. sub num. 5. versic. Derogatio e. in & decis. 111. numer. 4. versic. & non faciunt Clausula derogatoria par. 2. & decis. 68. n. 3. versic. non obstat quod Papa par. 3. & in decis. 604. num. 6. versic. Non obstant Clausula generale derogatorie par. 4. Non enim potest quæuis Clausularum prægnantia supplere intentionis defectum circa*

circa ea, quæ in factio consistunt quorum non constat Principem habuisse notitiam *cap. 1. de Constit. in 6. Paris. consil. 1. n. 96 versic. Prout etiam dicimus, lib. 1. Card. n. Scraphim. d. decis. 1293. num. 6. vers. non obstat. Clausula privilegiorum & S. mem. Gregor. decis. 164. a n. 7. vers. praesertim & seqq. & in rec. dec. 666. sub n. 7. vers. sed difficultas esse ac seqq. par. 1. & decis. 739. num. 5. versic. Prædictus autem defectus par. 2.* Eoque minus ad tollendam consuetudinem immemorabilem, cuius expressa mentio requiritur, ita ut sublata etiam quacunque consuetudine illa non censeatur regulariter abrogata *Paris. consil. 101. sub nu. 84. vers. quæ præscriptio & seqq. lib. 1. & consil. 25. num. 17. vers. ita enim præscriptio. & seq. lib. 4. Rot. penes. Barar. decis. 435. num. 15. vers. secundo dixerunt DD. ac seq. & in specie ex prædictis rationibus fuit resolutum in Placentin. Canonizat. coram bon. mem. Coccin. in recent. decis. 614. num. 1. par. 2. confirmata decis. 86. par. 4. ac decis. 257. ead. par. 4. tom. 2. & decis. 71. par. 5. Rot. cleric. quest. Regular. tom. 1. q. 9. art. 5. in fin. vers. & advertendum.* Et licet fuerit etiam derogatum privilegiis, ac indultis, non tamen fuit derogatum pactis, & conventionibus legitimis, quæ sub eiusmodi generalibus verbis non comprehenduntur *cap. ex multiplici. extr. de decim. & propterea cum hæc quoque includantur sub ipsa immemorabili, ita ut eius vigore allegari possit quicumque melior titulus de mundo Rolan. consil. 4. n. 28. versic. quia à pari procedunt. & seq. lib. 1. & consil. 66. num. 40. vers. secunda est conclusio, ac seq. lib. 2. Menoch. Præf. 131. num. 44. vers. Huc facit lib. 3. Crauet. consil. 4. num. 13. vers. quia consue. do Rota in d. Nonantul. Bonor. coram bo. mem. Card. Mant. in S. proinde, qui habet immemorabilem in vers. Igitur, potest allegare etiam uatum, & in S. neque etiam refragatur. vers. & consuetudo, cum aliis relatis per Modern. Roman. discept. 800. sub num. 2. vers. tanquam ob spatium tanti temporis ac seq. Idè nec illi derogatum fuisse videtur, ut in his terminis, dum agebatur de reuocantia articulorum ad effectum concedendi Remissoriam iensit *Rota d. decis. 286. sub num. 2. vers. nam fuit responsum, & sub num. 3. vers. & quamuis diceretur par. 4. recent.**

Neque videtur concludens argumentatio ex eo deducta, quod cum S. mem. Gregor. XV. moderando dictas litteras decreuerit Societatem, eiusq. Religiosos non teneri Decimas soluere, nisi prout cæteri Mendicantes soluere consueverunt. Urbanius autem VIII. S. mem. reuocata moderatione illarum tenorem

norem obseruari ftatu erit, hinc conftet fuiſſe per S. mem. Leonem abrogata non ſolum conſuetudines, & priuilegia particularia Societatis, & quæ ex eis procederent, ſed ea etiam, quæ cum alijs Mendicantibus habebat communia.

Quia certum eſt, quod dictæ litteræ Greg. XV. emanarunt ſolo, peculiariq; fauore, & pro maiori comodo, ac beneficio Societatis, ideoque nullo pacto retorqueri debent in eius odium prout manifeſte contingeret, ſi ex eis efficaciter deduci poſſet huiusmodi illatio; adeo præiudicialis Societati, quod admit- tendum non eſt *l. ſi mancipia ſſe de fund. iur. l. quod fauore ibiq; gloſſ. in uero. diſtingue ac Bald. in princip. uers. item in fauore in- troducto per Principem C. de legib. l. as. in l. ſi Rufinus ſub num. 5. uers. & quatenus. C. de reſt. am. milit. Dyn. conſil. 52. ſuper eo, quod queritur ſub num. 8. uers. ſed priuilegium in ſin. ac nu. 8. & pul. re- ſpondit Oldrad. conſil. 228. quod Fratres Prædicatores num. 5. uerſic. non obſtat Paris. conſil. 19. num. 46. uerſic. nam dicta uerba lib. 1. & d. conſil. 141. num. 14. uers. & qm̄a & v. lib. 1. Mandos. de Priuileg. ad inſtar. gloſſ. 8. numer. 8. uers. nam priuilegium Decan. conſil. 1. ſub num. 140. uers. quia reſpondeo lib. 3. Franc. Cald. d. iur. emphy. lib. 1. quaſt. 3. lib. 1. quaſt. 3. num. 3. uers. quoniam reuo- catio & fuit dictum in Ariminen. Caſtror. 14. Februarij 1642. co- ram Reuerendiſſimo D. meo Decano in S. Verum etiam quia & c.*

In alijs uerò poſterioribus S. M. Urbanus nil aliud intendit, (ut ex eis apparet) niſi eadem Leonis litteras renouare, remque ipſam ad earum terminos proſus reducere, ſublato quouis ſpeciali priuilegio, ſi quod ex Decreto Gregorij Societati cõ- tra earum tenorem ſur eruiſſet; Non autem grauiora illi uoluit inferre præiudicia, nec ea tollere beneficia, quæ non fuerant per Leonem abrogata, ut potè cum alijs mendican- tibus communia, prout etiam reſert *Modern. Luſitan. in eius Tract. de iur. Eccleſiaſtic. lib. 1. cap. 41. num. 195. S. 4. ſolutione. uers. Tamen Urbanus Octauus.*

Nec inde ſequitur alia illatio nuper adducta, quod ſcilicet Decretũ Leonis eſſet inutile, quando Collegia, circumſcriptis parti- cularibus Societatis priuilegijs, frui poſſent adhuc commu- nibus cum alijs Mendicantibus. Quia longè maiora reſulta- bant illis beneficia ex particularibus priuilegijs, ob quorum amplitudinem a decimis pretendebantur immunita quæcunq; bona etiam extraneis locata, uel ab extraneis conducta, ut ex eodem Decreto colligitur; Quam ex adducta conſuetudine cum

eum ceteris Mendicantibus communi, quæ angustioribus terminis circumscripta ea omnia non complectitur. Satis est autem ad evitandam obiectam superfluitatem, quod Breue aliquid operetur *cap. cum dilectus. S. quia nobis versic. ceterum extra de consuetud. Cepb. consil. 204. num. 17. versic. Septimo respondeo. Sura. consil. 271. num. 47. versic. & sufficit & sensu Rosa. dist. decis. 645. in fin. ac infr. par. 3. & decis. 527. sub numer. 8. versic. Et superfluitas cessat. par. 4. recens. & penes Burat. d. decis. 435. num. 7. versic. Quæ nec propterea &c.* addens, quod potius tolleranda foret superfluitas, quam tollatur Ius ecclesiæ super patris, & consuetudinibus fundatum; sed de his alias (vt præmissi) agendum erit in disputatione dubij principalis.

Non obstat demum; quod iam plurimi fuerunt super eisdem fermè Articulis examinati testes in partibus, eorumque didicita testificata, ideoque nouum examen admitti non debeat.

Quia (præterquod nec testium multitudo faceffit negotium, quippè fuerunt examinati ad probanda gesta in quam pluribus & diuersis Oppidis, ac locis amplissimè Dioecesis, vt fuit responsum in Siracusan quartæ 1. Februarij 1593. *coram bo. me. Gypso. in S. non obstat, quod Episcopus examinauerit. & in Tolosan. Decimar. 28. Februarij 1614. coram Card. Cauat. in qua fuerant pro parte Archiepiscopi petentis remissoriam examinati in antecedentibus instantijs centum quinquaginta quatuor testes, vt legitur in eius decis. 289. à num. 1. versic. & licet. ac seq. & in Pacen. Decimar. 12. Iunij 1615. coram bo. me. Mananedo in recens. decis. 183. par. 4. Nec eorum publicatio nocet Societatis Collegijs. quibus saltem ope restitutionis in integrum consultum esset Afflict. decis. 216. num. 2. ver. semper fuit practicata. Gabr. com. concl. lib. 1. tit. de testib. concl. 21. numer. 48. versic. amplia nam idem. Rot. in seguntin. medie. annat. 12. Iunij 1598. coram bo. mem. Litta & in d. Tolosan. decimar. coram Seleuco. d. decis. 715. num. 2. in fin. par. 3. recens. vbi referuntur concordantes.) Visa fuit cessare omnis difficultas, quippè Articuli modo exhibiti non sunt ijdem prorsus cum primis in partibus productis, sed substantialiter differentes. In illis enim non fuit deducta immemorabilis cum necessarijs requisitis, sed longissima possessio, siue præscriptio à quadraginta, & pluribus annis citrà, vt apparet ex eis, ac depositionibus testium tunc receptorum. In his autem deducta fuit explicitè immemorabilis*

bilis in eius formalitate. Ideoq. negari non potest eorum ad-
missio, ac Remissoria concessio *in x. theor. Abb. in cap. fraternita-
tis sub num. 8. in fin. vers. quadam sunt, quæ non comprehen-
duntur. exir. de testib. Ros. penes Aegid. decis. 725. num. 2. vers. mo-
do articuli non bene specificant in prima instantia. & Sa. me. Greg.
d. decis. 191. num. 3. vers. Non obstat. & Gard. Canaler. decis. 369.
sub numer. 2. vers. neque videbatur obstat. et Coccin. decis. 22.
per tot. et in recent. d. decis. 483. num. 3. vers. Vt iterum licet ca. p. 4.
& in histerminis fuit responsum in d. Anconitan. penes Burat.
dec. 392. sub n. 1. vers. nõ obstat publicatio processus. & seq. ex Tra-
letan. decimar. coram Seleucien. in recent. d. decis. 715. nu. 2. vers.
non obstat fuisse examinatos alios testes par. 3. ac in alijs.*

Postremò non obstat, quod agatur de executione litterarum Apo-
stolicarum, quæ ob exceptiones requirentes altiozem indagi-
nem retardari non debet.

Quia procedit obiectio, quando litteræ Apostolicæ sunt vndiq.
claræ, nullamq. requirunt interpretationem, vel liquidationem,
prout in casu proposito requiritur, in quo cum S. me.
Leo præmissa expositione priuilegiorum particularium So-
cietatis tantum, ac litium, eorum occasione vertentium ius-
serit Decimam, ac vigesimam respectiue solui omnium rerum
quæ de Iure, vel consuetudine decimari solent Ecclesijs qui-
bus alioquin circumscriptis dictis priuilegijs Decima persolui
deberet &c. Hæc utique ipsa earundem verba eiusmodi discul-
sionem præferunt, ut conflat, de quibus rebus, quibusque
Ecclesijs, & circumscriptis priuilegijs prædictis de iure, vel con-
suetudine Decimæ erant soluendæ. Quibusq. priuilegijs, ac
consuetudinibus fuerit ibidem derogatum, Quorum sane con-
grua determinatio necessariam facti probationem precedere
postulat, vt certior inde resultet iuris decisio *in x. l. si ex plagis
S. in Clim. ibi, Respondi in causa Ius a se positam ubi gloss. in uer.
in causa ff. ad l. Aquil. de l. Indices. C. de Ind. l. 1. in princip. ibique
gloss. in uerb. probatis his C. que sit long. consuetud. d. cap. fin. 30.
q. 5.* Ideoque omnino admitti debet etiam si longiore dilata-
tionem exposcat, cum oriatur, & prodeat ex ventre ipsarum
litterarum *in x. theor. Barr. in l. 1. S. et parui refert. sub no. 5. vers.
ut aliæ exceptiones descendant. ff. quod ni. aut. clam. Ro. penes
Card. Seraph. decis. 980. sub num. 12. vers. non obstat. quod dicitur
et seq. ubi quod alias pars grauatur et Burat. decis. 122. n. 2.
vers. et ista exceptio ac seq. in Recent. decis. 728. num. 2. et vers. Et*

*Ista exceptio par. 2. et 348 sub num. 2. uers. facis, quod ista excep-
tio par. 3.*

Prædicta verò latius fortè, quam propositæ quæstionis exigeret so-
lutio coacti fuerunt Dominj afferre, vt emergens hæc disce-
ptatio, iam tres ferè annos varijs partium argumentationibus
agitata fileat tandem, ac terminetur. Cum etiam in dubio
æquius, ac tutius sit probandi facultatem concedere, quam
coartare. Quoniam nulli in fin. C. de heret. et Mach. cum con-
cord. pend. Buratt. decis. 28. num. 3. uers. & Rota. & d. decis. 656.
num. 5. uers. & nihilominus. & Coccin. decis. 20. sub num. 4. uers.
uq. libentius & in recent. decis. 503. sub num. 2. uers. & Rota par.
2. & d. decis. 277. num. 4. uers. prætereà par. 3. ac decis. 240. nu. 6.
uers. Atq. in hac sententia par. 4. tom. 2. sufficit enim ad hunc
effectum probabilis releuantia Iudicis arbitrio pensanda Bald.
in cap. licet causam num. 33. uers. dicitur tamen. extr. de Probat.
Rov. pend. Cassador. decis. 3. sub nu. 1. uers. quæ remissa non nega-
tur de distat. & Card. Mant. decis. 312. sub num. 10. uers. Vnde
remissoria. & Card. Cauzier. decis. 232. num. 2. uers. nam Rota non
solet. & decis. 105. num. 1. uers. præsertim & seq. par. 4. diuers. ac
in recent. decis. 41. num. 1. uers. cum in istis terminis par. 7. quæ
in hoc casu ex prædictis visa fuit Dominis resultare. Necessa-
ria verò, atque concludens ad definitionem causæ refertur
post factas probationes Verat. decis. 81. sub num. 1. uers. sed hoc
iudicari debet & seq. par. 3. San. mem. Gregor. decis. 124. num. 3.
uers. quamuis autem. Quo tempore præmissa quoque, ac alia
à partibus adducenda denuò (prout opus fuerit) discuti-
entur. Nè autem diutius quam par sit probationes differantur
referantur Dominj eorum arbitrio facultatem prosequendi
interesa, vel retardandi disputationem dubij principalis, ac
processum ad vltiora, vt factum fuit in d. Anconitan. seu Au-
ximana flor. 26. Aprilis 1613. coram Burat. decis. 392. in fin. uers.
Perum quia. & in Thatin. seu nullius Abbat. 15. Martii 1641.
coram R. P. D. meo Bichio ac in alijs.

Atque ita fuit conclusum concedendam esse Remissoriã cum retar-
datione, vel sine arbitrio &c. Vtraq. parte informante &c.